



УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

18 квітня 2023 року

м.Полтава

Слідчий суддя Ожтябрьського районного суду м.Полтави А.М.Чуванова, при секретарі Проскурня Я.О., за участю прокурора Живило В.Я., слідчого Войтаннік Є.В., захисника Літвінової-Бородіної Н.В., розглянувши у судовому засіданні матеріали клопотання старшого слідчого в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Полтавській області Войтаннік Є.В. про проведення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22014170000000032 від 07.09.2014 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 258, ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 258 КК України,-

ВСТАНОВИВ:

Слідчий звернувся до суду з вищезазначеним клопотанням, яке аргументував наступним.

З квітня 2014 року і по теперішній час на території Донецької області створена та діє до цього часу терористична організація «Донецька народна республіка» (далі – ДНР), тобто стійке об'єднання невизначеної кількості осіб (більше трьох), що створене з метою здійснення терористичної діяльності.

Основною метою створення та діяльності ДНР є насильницька зміна та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, а також зміна меж території і державного кордону України, шляхом створення незаконного державного утворення «Донецька народна республіка» на території Донецької області, його подальший вихід зі складу України в порушення порядку, встановленого ст.ст. 2, 73 Конституції України.

Вказана терористична організація, у відповідності до мети її створення, є стійкою, має чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з планом спільних злочинних дій.

З метою вчинення злочинів керівництвом та членами терористичної організації ДНР розроблений, доведений до відома та схвалений усіма співучасниками детальний план їх вчинення, а між учасниками терористичної організації, розподілені функції (ролі), що базуються на специфічних навиках та соціальному статусі кожного співучасника. Розподіл функцій між співучасниками був спрямований на досягнення єдиного протиправного плану вчинення злочинів терористичною організацією ДНР.

В цілому, для діяльності зазначеної терористичної організації характерна стабільність складу, стійкі зв'язки, насильницька та корислива спрямованість дій учасників, єдність їх намірів щодо протиправних дій, тотожність способу здійснення злочинних посягань, попередня та чітка розробка єдиного плану вчинення злочинів, розподіл ролей між учасниками та ретельна їх підготовка.

Кожний із учасників терористичної організації, незалежно від відведеної йому ролі, обізнаний щодо загальних її цілей та окремих осіб, які діяли за їх вказівкою, і проявляв бажання сприяти їх досягненню та безпосередньо брав участь у вчиненні злочинів.

На керівників блоків (політичний, силовий тощо) покладається організація, керівництво діями та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників підрозділів, що входять до їх складу, а також забезпечення стійкості терористичної організації шляхом вчинення збройних нападів та опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню

службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних Сил України.

Тобто, для насильницького підтримання влади незаконної самопроголошеної «ДНР» були створені не передбачені законами України збройні формування, які мали організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, були озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також тяжке військово озброєння та військову техніку.

Крім того, у вказаних незаконних формуваннях був визначений механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставились завдання щоденної діяльності, яка полягала в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ДНР», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Донецької області, встановлення режиму військового стану, протистояння правоохоронним органам державної виконавчої влади України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких і особливо тяжких злочинів.

Як встановлено досудовим розслідуванням, 21.06.2014 з шахтарів та працівників Донецького металургічного комбінату було створено збройне формування терористичної організації «ДНР», так званий «батальйон Кальміус», а 26.06.2014 вказане незаконне збройне формування вперше прийняло участь в штурмі військової частини № 3004 у місті Донецьк.

Вказаний підрозділ мав на озброєнні придатну для використання вогнепальну стрілецьку зброю, гаубиці Д-30, «Мста-Б», самохідні артилерійські установки «Гвоздика» та мінометні установки «Нона», а особовий склад займався залякуванням населення, захопленням населених пунктів, будівель, військових частин, адміністративних будівель органів державної влади і місцевого самоврядування, що призводило до дестабілізації суспільно - політичної ситуації у державі, захопленням чи заволодінням у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництвом укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та забезпечення власної злочинної діяльності.

Так, у період з літа по осінь 2014 року члени вказаного незаконного збройного формування, приймали участь в боях із силами антитерористичної операції за Савур-Могили, біля м. Сніжне, м. Тореза і м. Шахтарська Горлівського району Донецької області, а також біля с. Тоненьке Ясинуватського району Донецької області. Восени 2014 року батальйон був переформований в однойменну артилерійську бригаду та прийняв участь в боях за міжнародний аеропорт «Донецьк» імені Сергія Прокоф'єва.

Також встановлено, що в липні 2014 року Олефір Володимир В'ячеславович, підтримуючи ідеї та мету створення терористичної організації «Донецька народна республіка», будучи негативно налаштованим до діючої державної влади України, у тому числі щодо проведення антитерористичної операції на Сході країни, прийняв рішення вступити до складу одного із не передбачених законом збройних формувань терористичної організації «ДНР».

У подальшому, 08.07.2014 мешканець м. Донецьк Олефір В.В., 28.02.1981 р.н., усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, добровільно вступив до незаконного збройного формування «Міністерства оборони» терористичної організації «ДНР», – так званого «батальйон Кальміус», на посаду командира взводу управління артилерійської батареї та отримав позивний (прізвисько) «Соліст».

При цьому, Олефір В.В. розумів, що погодившись на участь у діяльності терористичної організації «ДНР», він приєднується для спільної діяльності членів організації по вчиненню тяжких та особливо тяжких злочинів, та бажав брати участь у вчиненні таких злочинів, як особисто так і у складі терористичних груп.

Вступивши до складу терористичної організації, Олефір В.В. усвідомлював цілі та завдання силового блоку терористичної організації, які були поставлені керівництвом злочинної організації, у т.ч. щодо вчинення терористичних актів на території України.

Надалі, в період з 08.07.2014 по 04.09.2014, відповідно до плану розподілу злочинних ролей, розробленого керівниками незаконних збройних формувань терористичної організації «ДНР», Олефір В.В. виконував покладену на нього злочинну роль «командир взводу управління артилерійської батареї батальйону «Кальміус», тобто фактично перебував у складі вказаного

незаконного формування, та знаходився на території його дислокації у місті Донецьку на вулиці Молодих Шахтарів та вулиці Щорса.

Так, на виконання покладених обов'язків, Олефір В.В. серед іншого, виконуючи злочинну роль «командир взводу управління артилерійської батареї батальйону «Кальміус», у період із 08.07.2014 по 04.09.2014, озброєний вогнепальною зброєю, використовував артилерійську бусомль та визначав орієнтування гармат і приладів у заданому напрямку, вимірював відстані та засічення цілей при обстрілах, а також здійснював спостереження і розвідку під час артилерійських обстрілів позицій Збройних Сил України.

Таким чином, інші учасники «ДНР», у тому числі керівники організації, відповідно до визначеної злочинної ієрархії розподілу ролей серед членів вказаної терористичної організації та її незаконних збройних формувань, фактично були обізнані щодо кола обов'язків, покладених на Олефіра В.В. та здійснювали терористичну діяльність із урахуванням участі останнього у складі «ДНР», як «командира взводу управління артилерійської батареї батальйону «Кальміус».

Отже, в період із 08.07.2014 по 04.09.2014 Олефір В.В., реалізуючи умисел, направлений на участь у діяльності терористичної організації, як член «ДНР», входив до складу військової ланки вказаної терористичної організації, як «командир взводу управління артилерійської батареї батальйону «Кальміус», а також приймав участь в збройному протистоянні силами антитерористичної операції.

Таким чином, Олефір Володимир В'ячеславович обгрунтовано підозрюється в участі у діяльності терористичної організації «Донецька народна республіка», тобто – у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що на початку вересня 2014 року, точної дати досудовим розслідуванням не встановлено, керівником незаконного збройного формування «Батальйон «Кальміус», особу якого наразі достовірно не встановлено, було прийнято рішення про створення організованої злочинної групи, яка б входила наряду із іншими такими групами до підрозділу «Батальйон «Кальміус», який був складовою частиною в одній із вже визначених на той час складній структурній ланці злочинної терористичної організації «Донецька народна республіка».

Із цією метою, вказаним невстановленим керівником організовано формування структури, штатної чисельності та матеріального забезпечення такої організованої групи для самодостатнього існування й виконання поставлених злочинною терористичною організацією «Донецька народна республіка» задач.

Зокрема, було визначено назву такої організованої групи як «2-га артилерійська батарея» та її склад, в який будуть входити «командир» та «бійці», які обслуговуватимуть гармати та забезпечуватимуть їх пересування, забезпечення та охорону.

На виконання такого рішення колишню структурну одиницю підрозділу «Батальйон «Кальміус»: «2-га артилерійська батарея», «бійці» якої діяли за попередньою змовою групою осіб, – фактично було трансформовано в окрему організовану злочинну групу. Така група характеризувалася як стійке об'єднання групи осіб для спільного заняття протягом тривалого періоду злочинною діяльністю, а саме: вчинення особливо тяжких злочинів проти громадської безпеки – створення терористичної групи та вчинення терористичних актів, зокрема: артилерійських обстрілів по позиціях ЗС України, розташованих на території Донецької області, з метою їх знищення та захоплення у полон військовослужбовців і військової техніки ЗС України.

Керувати такою організованою групою було доручено Чабану Володимирі Володимировичу, який до вересня 2014 року керував однойменною складовою частиною підрозділу «Батальйон «Кальміус». Таке рішення було прийнято із врахуванням того, що останній вже мав практичний досвід ведення терористичної діяльності та зарекомендував себе як здібний командир і організатор.

Також, невстановленим керівником підрозділу «Батальйон «Кальміус» автоматично було визначено інших членів організованої злочинної групи із осіб попередньої «2-ої артилерійської батареї», які раніше діяли за попередньою змовою групою осіб.

Із метою найбільш ефективного залучення до виконання обов'язків членів організованої групи відповідним «куратором» із підрозділу «Батальйон «Кальміус» було доручено Чабану В.В. особисто прийняти участь у визначенні і додатковій перевірці таких осіб.

На виконання вказаного завдання, і являючись організатором вказаної злочинної групи на

правах керівника, Чабан В.В., маючи досвід ведення терористичної діяльності, обізнаним з особистими якостями Олефіра Володимира В'ячеславовича (позивний (прізвисько) «Соліст»), Вахітова Ігоря Миколайовича (позивний (прізвисько) «Вах»), Жовніренка Кирила Олександровича (позивний (прізвисько) «Бронза») і Морозова Дмитра Сергійовича (позивний (прізвисько) «Мороз»), з якими познайомився після вступу до незаконного збройного формування, постійно перебував у місцях дислокації вказаного підрозділу та з якими підтримував товариські і дружні стосунки, – вирішив залишити їх та інших невстановлених осіб, матеріали стосовно яких виділені в окреме кримінальне провадження, у вказаному трансформованому формуванні «2-га артилерійська батарея» в якості учасників організованої злочинної групи.

Також, Чабан В.В. на вимогу «куратора» довів вказаним особам про створення організованої групи, і після отримання від них згоди на участь у такому формуванні, довів наказ керівництва терористичної організації «ДНР» на продовження вчинення ними терористичних актів, та визначив і розподілив між ними ролі.

Відповідно до ст.1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»: терористична група - група з двох і більше осіб, які об'єдналися з метою здійснення терористичних актів.

Таким чином, очолювана Чабаном В.В. організована злочинна група, до якої входили Олефір В.В., Вахітов І.М., Жовніренко К.О., Морозов Д.С. та інші особи, матеріали стосовно яких виділено в окреме провадження, мала також ознаки терористичної.

Дана організована злочинна група характеризувалася тривалими дружніми і товариськими стосунками її учасників, підтримкою ідей терористичної організації «ДНР», єдністю їх намірів, щодо спричинення максимальної шкоди потерпілим від їх злочинної діяльності, своєю стійкістю, чіткою розробкою плану вчинення злочинів, детальною підготовкою до вчинення злочину.

У процесі тривалого спілкування та участі в не передбаченому законом збройному формуванні терористичної організації під єдиним керівництвом між Чабаном В.В., Олефіром В.В., Вахітовим І.М., Жовніренком К.О. і Морозовим Д.С. та іншими невстановленими особами, матеріали стосовно яких виділені в окреме кримінальне провадження, були налагоджені тісні довірливі психологічні стосунки, які трансформувались у спеціальні загальні правила поведінки та стійку злочинну діяльність.

Крім того, всі члени організованої злочинної групи були обізнані щодо протиправних цілей угруповання та цілей злочинної організації, виявляли бажання сприяти досягненню визначеної мети вчинення злочину, в межах відведеної кожному з учасників групи спеціальної ролі.

Механізм злочинної діяльності організованої злочинної групи відбувався за наступною схемою.

Під час вчинення артилерійських обстрілів позицій ЗС України Чабан Володимир Володимирович, як командир артилерійської батареї (організатор на правах керівника організованої групи та безпосередній виконавець) керував діяльністю інших учасників групи та співучасників, в залежності від обставин, що передували вчиненню злочину, планував його вчинення, відповідав за бойову готовність, підготовку інших учасників групи та співучасників, успішне виконання ними поставлених завдань в установлені терміни, а також навчання й виховання, військову дисципліну, моральний стан та їх психологічну підготовку. Крім того, Чабан В.В. організовував та особисто вів розвідку, спостерігав за ходом бою й результатами стрільби, приймав рішення і розподіляв між іншими учасниками групи та співучасниками функціональні обов'язки, координував їх діяльність, ставив завдання, подавав команди (сигнали, накази) для виклику (відкриття), перенесення та припинення артилерійського вогню небезпечного для життя та здоров'я військовослужбовців ЗС України, які були обов'язкові до виконання іншими учасниками групи та співучасниками, а також сам застосовував ввірену зброю і організував перевезення учасників групи. Також організував управління, всебічне забезпечення бойових дій, проведення заходів щодо введення в оману противника, своєчасно доповідав «куратору» про виконання поставлених завдань, відкриття та припинення вогню по цілях і витрату боєприпасів, переміщення у нові райони, зміну обстановки, про втрати і забезпеченість матеріальними засобами, вживав заходів щодо негайного відновлення порушеного управління й добивався неухильного виконання поставлених завдань від інших учасників групи та співучасників.

Із метою виконання поставленого завдання, Чабан В.В. отримав від представників терористичної організації «ДНР» на озброєння гаубицю Д-30, автоматичну зброю – пістолет «Стечка», автомати Калашникова та набої до них.

Олефір Володимир В'ячеславович, являючись активним членом злочинної групи (виконавець), відповідно до відведеної йому Чабаном В.В. функції командира взводу управління, спрямованої на досягнення плану вчинення кримінального правопорушення, підпорядковуючись наказам останнього, разом з Вахітовим І.М., Жовніренком К.О. та Морозовим Д.С. приймав активну участь у підготовці злочину. З метою досягнення злочинної мети, був озброєний автоматом АК-74 і боєкомплект до нього та, використовуючи артилерійську бусомль визначав орієнтування гармат і приладів у заданому напрямку, вимірював відстані та засічення цілей при обстрілах, а також здійснював спостереження і розвідку під час артилерійських обстрілів позицій Збройних Сил України іншими учасниками групи і співучасниками.

Вахітов Ігор Миколайович, являючись активним членом злочинної групи (виконавець), відповідно до відведеної йому Чабаном В.В. функції розвідника-далекомірника, спрямованої на досягнення плану вчинення кримінального правопорушення, підпорядковуючись наказам останнього і разом з Олефіром В.В., Жовніренком К.О. та Морозовим Д.С. приймав активну участь у підготовці злочину. З метою досягнення злочинної мети, був озброєний автоматом АК-74 і боєкомплект до нього та здійснював охорону інших учасників групи і співучасників під час артилерійських обстрілів позицій Збройних Сил України.

Жовніренко Кирило Олександрович, являючись активним членом злочинної групи (виконавець), відповідно до відведеної йому Чабаном В.В. функції обчислювача артилерійської батареї, спрямованої на досягнення плану вчинення кримінального правопорушення, підпорядковуючись наказам останнього, разом з Вахітовим І.М., Олефіром В.В. та Морозовим Д.С. приймав активну участь у підготовці злочину. З метою досягнення злочинної мети, був озброєний автоматом АК-74 і боєкомплект до нього та наносив координати на пристрій управління вогнем, фіксував дальність до цілі і до воріт цілі, а також розгортав артилерійську установку з похідного стану в бойовий, розвантажував боєкомплект до неї та подавав снаряди заряджаючим під час артилерійських обстрілів позицій Збройних Сил України.

Морозов Дмитро Сергійович, являючись активним членом злочинної групи (виконавець), відповідно до відведеної йому Чабаном В.В. функції обслуги артилерійської батареї, спрямованої на досягнення плану вчинення кримінального правопорушення, підпорядковуючись наказам останнього, разом з Вахітовим І.М., Олефіром В.В. та Жовніренком К.О. приймав активну участь у підготовці злочину. З метою досягнення злочинної мети, був озброєний автоматом АК-74 і боєкомплект до нього та розгортав артилерійську установку з похідного стану в бойовий, розвантажував боєкомплект до неї та подавав снаряди заряджаючим під час артилерійських обстрілів позицій Збройних Сил України.

Як встановлено досудовим розслідуванням, 04.09.2014 Олефір В.В., діючи у складі організованої злочинної групи, під керівництвом Чабана В.В. і за попередньою змовою з Жовніренком К.О., Вахітовим І.М., Морозовим Д.С. та іншими невстановленими членами організованої групи, матеріали стосовно яких виділено в окреме кримінальне провадження, на виконання злочинного умислу, з метою вчинення терористичного акту по відношенню до військовослужбовців ЗС України та проведення розвідки місцевості і вибору бойової позиції для обстрілу місць дислокації ЗС України, на автомобілі марки «УРАЛ» у кузові якого знаходився боєкомплект (снаряди) до гаубиці «Д-30», виїхали з місця розташування незаконного збройного формування «Батальйон «Кальміус» (м. Донецьк, вул. Щорса) у напрямку міжнародного аеропорту ім. С. Прокоф'єва (м. Донецьк).

При цьому, Чабан В.В. був озброєний автоматичним пістолетом «Стечка» із боеприпасами до нього, а Олефір В.В., Вахітов І.М., Жовніренко К.О., Морозов Д.С. мали на озброєнні автомати «АК-74» із боеприпасами до них.

Надалі, діючи згідно заздалегідь відомого всім учасникам плану, з метою підготовки до вчинення терористичного акту, а саме умисного створення умов для вчинення кримінального правопорушення (рекогносцировка місцевості і вибір вогневої позиції для гаубиці «Д-30»), зазначені особи намагалися скритно потрапити на територію, прилеглу до міжнародного аеропорту ім. С. Прокоф'єва, але були виявлені військовослужбовцями ЗС України і взяті в полон.

Таким чином, Олефір Володимир В'ячеславович обгрунтовано підозрюється в безпосередньому готуванні до вчинення терористичного акту, організованою групою, а саме: застосуванні зброї та вчиненні інших дій, які створювали небезпеку для життя та здоров'я людей,

заподіяння настання інших тяжких наслідків, вчиненому з метою порушення громадської безпеки, залякування населення та привернення уваги громадськості до політичних та інших поглядів винного, за попередньою змовою групою осіб, тобто – у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 258 КК України.

08.09.2014 року громадянину України Олефіру В.В., у зв'язку з наявністю достатніх доказів, повідомлено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

09.09.2014 року ухвалою Октябрського районного суду м. Полтави до Олефіра В.В. застосовано запобіжний захід – тримання під вартою.

11.09.2014 року ухвалою Октябрського районного суду м. Полтави Олефіру В.В. змінено запобіжний захід на особисте зобов'язання.

21.10.2014 року підозрюваного Олефіра В.В., у зв'язку з невиконанням покладених на останнього судом обов'язків, оголошено у розшук.

31.03.2023 року Олефіру Володимиру В'ячеславовичу, 28.02.1981 року народження, повідомлено про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлено про підозру у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258-3 та ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 258 КК України.

Згідно матеріалів виконаних доручень I відділом ГВ ЗНД УСБУ в Полтавській області встановлено, що Олефір В.В. з 2014 року постійно перебуває на території м. Донецьк Донецької області, яка не підконтрольна органам влади і управління України і відомості про перетин Державного кордону України останнім, відсутні.

У зв'язку з тим, що підозрюваний переховується від органу досудового розслідування, а також враховуючи, що Олефір В.В. постійно перебуває на тимчасово окупованій території Донецької області, повідомлення про підозру останньому у кримінальному провадженні №22014170000000032, відповідно до вимог ст.ст. 111, 135, 278 КПК України, вручено його захиснику, а текст письмового повідомлення про підозру опубліковано на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Оскільки існують достатні підстави вважати, що Олефір В.В. перебуває на тимчасово окупованій території України (м. Донецьк Донецької області), керуючись положеннями ч. 8 ст. 135 КПК України, повістки про виклик вказаної особи були опубліковані в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження (газеті Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр») та на офіційному сайті Офісу Генерального прокурора.

Також, в ході слідства на Олефіра В.В. був покладений обов'язок прибувати до слідчого відділу УСБУ в Полтавській області за першою вимогою і, крім того він неодноразово викликався для участі у проведенні слідчих та процесуальних дій, однак вказана особа порушила покладені судом обов'язки підозрюваного, до органу досудового слідства не з'явилася та не повідомила про причини своєї неявки.

26.09.2022 року ухвалою слідчого судді Октябрського районного суду м. Полтави надано дозвіл на затримання підозрюваного Олефіра В.В. з метою приводу до Октябрського районного суду м. Полтави для вирішення питання щодо обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

На даний час діяльність терористичної організації «ДНР» не припинена. Частина території Донецької області, а саме м. Донецьк, де здійснюють протиправну діяльність учасники вказаної терористичної організації та де підозрюваний переховується від правосуддя, тимчасово не підконтрольна правоохоронним органам, а також органам державної влади України.

На підставі викладеного, слідчий просить задовольнити клопотання.

Прокурор та слідчий у судовому засіданні клопотання підтримали, просили задовольнити з підстав, зазначених у клопотанні.

Захисник Літвінова-Бородіна Н.В. в судовому засіданні зазначила, що зв'язок з клієнтом було втрачено. При вирішенні клопотання поклалась на розсуд суду.

Заслухавши учасників процесу, дослідивши матеріали клопотання, слідчий суддя виходить з наступного.

Відповідно до ч.2 ст.1 КПК України кримінальне процесуальне законодавство України складається з відповідних положень Конституції України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цього Кодексу та інших законів України.

Згідно до ст.297-1 КПК України Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами

досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

Частиною 2 статті 297-1 КПК України визначено, що спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених, зокрема, і статтями 258, 258-3, КК України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Статтею 297-2 КПК України передбачено, що з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

У клопотанні зазначаються: короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання; правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини; відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук; виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності; перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

В силу ст. 297-4 КПК України слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

Відповідно до ст. 278 КПК України письмове повідомлення про підозру вручається в день його складення слідчим або прокурором, а у випадку неможливості такого вручення - у спосіб, передбачений КПК України для вручення повідомлень.

Відповідно до ч. 2 ст. 135 КПК у разі тимчасової відсутності особи за місцем проживання повістка для передачі їй вручається під розписку дорослому члену сім'ї особи чи іншій особі, яка з нею проживає, житлово-експлуатаційній організації за місцем проживання особи або адміністрації за місцем її роботи.

Судом встановлено, що 08.09.2014 року громадянину України Олефіру В.В., у зв'язку з наявністю достатніх доказів, повідомлено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

09.09.2014 року ухвалою Ожтєбрьського районного суду м. Полтави до Олефіра В.В. застосовано запобіжний захід – тримання під вартою.

11.09.2014 року ухвалою Ожтєбрьського районного суду м. Полтави Олефіру В.В. змінено запобіжний захід на особисте зобов'язання.

21.10.2014 року підозрюваного Олефіра В.В., у зв'язку з невиконанням покладених на останнього судом обов'язків, оголошено у розшук.

31.03.2023 року Олефіру Володимирі В'ячеславовичу, 28.02.1981 року народження, повідомлено про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлено про підозру у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258-3 та ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 258 КК України.

Обґрунтованість підозри Олефіра В.В. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3 та ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 258 КК України, підтверджується зібраними у провадженні доказами, а саме: повідомленням відділу БКОЗ УСБУ в Полтавській області про виявлене кримінальне правопорушення від 07.09.2014; відповідями відділу БКОЗ УСБУ в Полтавській області на доручення слідчого; показаннями підозрюваних

Чабана В.В., Жовніренка К.О., Олефіра В.В. та Вахітова І.М.; показаннями свідків Тищенко М.О., Трепака О.С., Мамалуй О.О., Посохова О.О., Єфременка І.І., Трегуба Д.А.; оглядами Інтернет-ресурсів, цифрових графічних та відео-файлів; висновками судових експертиз вибухових речовин і продуктів пострілу; іншими матеріалами кримінального провадження у їх сукупності.

При розгляді клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий довів, що Олефір В.В. свідомо переховується від органів досудового слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та стосовно нього наявні фактичні дані, що він перебуває на території м. Донецьк, Донецької області, яка є тимчасово окупованою територією України.

Так, постановою старшого слідчого в ОВС СВ УСБУ в Полтавській області Савченко М.А. від 21.10.2014 року оголошено в розшук підозрюваного Олефіра В.В. з тих підстав, що підозрюваний переховується від органів досудового слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності, його місцезнаходження невідоме.

З урахуванням викладеного, слідчий суддя доходить висновку про наявність правових підстав для задоволення клопотання та постановлення ухвали про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №22014170000000032 від 07.09.2014 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 258, ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 258 КК України.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 209, 297-1- 297-4, 372 КПК України, слідчий суддя,-

У Х В А Л И В:

Клопотання старшого слідчого в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Полтавській області Войтаннік Є.В. про проведення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22014170000000032 від 07.09.2014 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 258, ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 258 КК України,- задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у межах кримінального провадження, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22014170000000032 від 07.09.2014 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 258, ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 258 КК України, відносно оголошеного у розшук підозрюваного Олефіра Володимира В'ячеславовича. 28.02.1981 року народження

Ухвала підлягає негайному виконанню з моменту її оголошення.

Відповідно до ч. 5 ст. 297-4 КПК України, якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Слідчий суддя

А.М. Чуванова

